

agtig eller ensfidig, saaledes at Røvningerne kunde vildledes ved samme. Hvorvidt iøvrigt en paaanket Tilfidesættelse af de forekrevne Regler angaaende Rettergangsmaaden kan betragtes som væsentlig, bliver at afgjøre af Høiesteret efter de foreliggende Omstændigheder;

3) at Straffeloven er anvendt iøvrigt, navnlig:

a) at en Handling er anseet strafbar, skjøndt den efter rigtig Anvendelse af Straffeloven ikke kan henføres under samme, eller omvendt,

b) at en Handling er henført under et andet Straffebud, end det, der paa samme burde anvendes, forudsat dog, at saadant kan tillægges Indflydelse paa Straffen,

c) at Straffens lobbestemte Grændser ere overskredne, eller en i det givne Tilfælde ihjemlet Straffeart anvendt.

Afgjørelsen af Spørgsmaalet om den Anklagedes Skyld eller Uskyld samt Valget af Straffegraden indenfor de lobbestemte Grændser kan ikke blive Gjenstand for den heromhandlede Paaankning.

§ 306.

De under foregaaende Paragraf Nr. 1 Lit. b) og c) henhørende Anker kunne alene gjøres gjældende for Høiesteret, naar de alle rede ere fremsatte ved Hovedforhandlingen, eller og de Omstændigheder, hvorpaa de støttes, først senere ere komne til den Paagjældendes Kundskab.

Den i samme Paragraf under Nr. 2 Lit. c) nævnte Anke kan kun fremsættes for Høiesteret, naar den Bedkommende har anmeldt samme for Røvnings- eller Retsrettens Formand, inden Forhandlingen i det hemmelige Møde begyndte.

Tilfidesættelse af forekrevne Former kan kun komme i Betragtning for Høiesteret, naar det fremgaaer af Tingbogen, at en saadan har fundet Sted, eller naar den Paagjældende inden Hovedforhandlingens Slutning har paatalt samme.

Mangler ved Forundersøgelsen kunne ikke paaberaabes som Grunde til at bestride Dommens Gyldighed, med mindre det for Hovedforhandlingens Slutning ere paatalte.

§ 307.

Paaankning fra Retsretten til Høiesteret finder ogsaa Sted, naar den Feil, hvorover der klages, er begaaet ved Underretten, men ikke afhjulpen ved Retsretten, uagtet Anke, i saa Henseende, har været fremfat for sidstnævnte Ret.

§ 308.

Paaankningen kan stee saavel fra den offentlige Anklagers, som fra den Anklagedes Side. Er Dom overgaaet Nogen, som ei har fyldt sit 18de Aar, kan derhos Børgen paa hans Begne paaanke Dommen.

Den Anklagede kan imidlertid ikke grunde nogen Anke paa Tilfidesættelsen af Forkrifter, som alene ere givne til Støtte for Anklagen, og omvendt kan imod den Anklagedes Indsigelse ingen Anke af den offentlige Anklager gjøres gjældende paa Grund af Tilfidesættelse af Forkrifter, som udelukkende sigte til den Anklagedes Tav.

Naar Hovedsagen paaankes, kan Paaankning ogsaa stee med Hensyn til Straffe, som i Medfør af §§ 178, og 190, 40 og 214, samt 149, ere ifundne. Vidner, Røvninger eller Andre, Særlig Paaankning i de nævnte Tilfælde, kan ikkun stee af den, der er idømt korporlig Straf eller Bøder paa mindst 100 Rd.

§ 309.

Naar Paaankning finder Sted, kan den Forurettede, der under Sagen har paastaet sig Erstatning tilkjendt, for Høiesteret påvægt sit Tav med Hensyn til den saaledes af ham nedlagte Paastand, dog, at han ei kan påstaae Dommen i Henseende til Erstatningen forandret, naar den af de Bedkommende kun er paaanket til at kjendes uæfterrettelig, ligesom han ei heller kan anke over en Dom, hvorved han er henvist til at indtale sit formentlige Erstatningskrav under et særskilt Søgemaal. Særlig Paaanke af den Forurettede kan finde Sted, naar hans Paastand angaaer mindst 100 Rd.

§ 310.

Paaankningen maa inden en Frist af 8